

ŽIVOT FARNOSTÍ

ROČNÍK: IV

PROSINEC 2010

č. 12

Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.

ROK KŘTU

První adventní nedělí jsme vstoupili do druhého roku přípravy na velké cyrilometodějské jubileum 1150 let od příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu (863 – 2013).

Tito slovanští věrozvěstové hlásali našim předkům Boží slovo a udělovali svátosti. Proto také roky přípravy na velké jubileum jsou ve znamení Božího slova rok Písma svatého (2010), rok svatého křtu (2011), biřmování (2010) a Eucharistie (2013).

Svatým křtem jsme se stali dětmi Božími a členy Kristovy církve. Byli jsme vyzváni, abychom vždycky chodili ve světle Kristově, abychom vytrvali až do konce a až Kristus přijde, abychom mu vyšli vstříc a vešli do jeho království. Rok křtu je pro každého z nás příležitostí, abychom se zamysleli nad tím, jak žijeme své křesťanství, zda opravdu chodíme ve světle Kristově, zda vyznáváme věrohodně svou víru a pomáháme také

na cestě víry jiným. Kazatelem adventu je svatý Jan Křtitel. On hlásal křest obrácení a připravoval na toho, který bude křtít Duchem svatým a ohněm. Ti, kteří uvěřili, se dali na pokání a mnozí přijali víru v Krista Ježíše.

Přeji Vám všem krásné a duchovně užitečné prožití letošního adventu a celého církevního roku, abychom vždy dovedli děkovat Bohu za milost svatého křtu, vždyť jím se nám otevřela cesta k životu v milosti.

Vánoční svatá zpověď za účasti cizích zpovědníků

Horní Lhota:

Čtvrtek 16.12.: 14.00 - 17.00 hodin

Újezd: Pátek 17.12.: 9.00 - 11.00; 13.00 - 16.30

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Abychom na základě vlastní zkušenosti s utrpením lépe chápali neklid a bolest, jež jsou údělem mnoha osamělých, nemocných nebo starých lidí, a velkoryse jim pomáhali.

Úmysl misijní: Aby národy světa otevíraly dveře Kristu a jeho evangeliu pokoje, bratrství a spravedlnosti.

Úmysl národní: Aby světlo adventu a vánoc proniklo do srdcí všech lidí a přiblížilo Boží lid i těm, kteří s obtížemi hledají smysl života

Úmysl farní: Aby vánoční svátky byly pro všechny v naší farnosti svátky radosti a pokoje, abychom zakusili požehnání Betlémského Dítěte a to aby se projevilo v našich slovech i skutcích

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci listopadu 2010 přijali:

Zuzanu Slovákovou Újezd

Matyáše Chromčáka Slopné

Svou společnou cestu životem před Božím oltářem začali

30. října 2010

Marek Vlček Drnovice

Adéla Janáčková Lačnov

V měsíci listopadu 2010 odešly na věčnost a byly pohřbeny:

6. listopadu:

Marie Martinková 78 let

Loučka 128

6. listopadu:

Emilie Bodláková 88 let
Drnovice 88

10. listopadu:

Františka Perůtková 87 let
Horní Lhota 119

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

Ze života kněze

SVATÝ MIKULÁŠ

Svatého Mikuláše jsem měl vždycky rád. Nosí dětem dárky, je doprovázen andělem a čertem, sám předchází Ježíška, co bych si mohl přát ještě víc? Několikrát, asi dvakrát nebo třikrát, jsem ho také dělal. Za tu legraci i dětskou radost to vždycky stálo. Proto jsem se letos rozhodl, že to zkusím znovu. Zprvu jsem to sice nabízel několika jiným ochotníkům, ale když všichni odmítli, bylo to jasné. Nakonec, dělal jsem v jedenácti letech už čerta, a to tak přesvědčivě, že se mě bály nejen děti, ale i dospělí. Z toho je vidět, že mám talent, a bylo by škoda ho zahazovat.

Asi po deseti letech jsem tedy opět stanul v úboru svatého Mikuláše před prudce bušícími dětskými srdčky, abych do nich vlil trochu něhy a lásky, kterou přetévalo velkodušné srdce tohoto starověkého světce. Bylo to v malém sále mé fary, kde se shromáždilo asi dvacet dětí a deset dospělých v očekávání příjemně prožitého večera a mnoha dárků vyšší hodnoty, než jakou nabízel televizní program. Jestli se toto jejich přání naplnilo, nevím, ale rozhodně jsem se o to snažil. Usnadňovali mi to dva krásní andělé a jeden čert, s nimiž jsem po zazvonění vstoupil do sálu, a pak už to začalo.

„Milé děti, tak jsem zase mezi vás po roce přišel...“, spustil jsem svůj uvítací proslov, avšak nebylo mi dopřáno ho dokončit. „To není svatý Mikuláš, to je náš pan farář!“ oznámil všem svůj objev Pěťa ze čtvrté třídy. „Ano, je to pan farář“, přidávaly se další děti a jedno z nich uvedlo i argument: „Má důchodky s odlepenou podrážkou jako on!“ Začínalo mi být hned na začátku trochu horko. Naštěstí si toho povšiml jeden z andělů, ovanul mě křídly a já mohl duchapřítomně pokračovat. „Dobrá, Holmesíci, jsem tedy pan farář. V tom případě vám rozdám tužky a papíry a bude předvánoční písemka z náboženství. Kdybych byl ale přece jenom svatý Mikuláš, rozdával bych místo toho dárky...“ Děti náhle zmlkly a po chvíli promluvil jako první opět Pěťa. „Asi jsem se spletl. Přece jen je to Mikuláš.“ „To bych řekl“, přispěchal mi na pomoc nečekaně čert a zařinčel řetězem tak silně, že se všechny děti začaly třást a malá Maruška špetla jemným hláskem, že chce na záchod. Odvedla ji tam její maminka, a když se ptala ještě menšího Jarouška, jestli nechce také, odpověděl, že teď už ne. To už přinesli andělé dva velké koše plné dárků a chystalo se jejich rozdávání. „No vidíte, Budulínci, jak dovedete být najednou hodní“, ujal jsem se zase své přerušené role. „Mám tady

pro vás plno dárků, ale napřed se musím zeptat, jestli jste nezlobili, pomáhali rodičům, modlili se a kdoví, co ještě, abyste si ty dárky taky trochu zasloužili“.

Děti se začaly překřikovat, kdo toho víc udělal. Dověděl jsem se úžasné věci. Ve škole se pilně učily, doma pomáhaly rodičům, odpoledne chodily do parku venčit psy a mladší sourozence, večer se nedívaly na televizi, ani když dávali horory, modlily se za spolužáky, učitele a uhelné prázdniny.

Jako svatý Mikuláš jsem z toho byl bez sebe. I andělé se začali dojetím vznášet a čert řekl, že je to v pytlí a půjde se umýt a vyzpovídat.

Rozdali jsme dětem všechny dárky a poděkovali Pánu Bohu i svatému Mikuláši za krásný večer, na který budeme rádi vzpomínat. Pokazil ho trochu jen Pěťa, který mi při odchodu řekl, že jsem to byl stejně já, ten svatý Mikuláš. Z výchovných důvodů jsem ho proto musel strčit do pytle po čertovi a zavázat řetězem.

Na děti však musí být člověk nejen přísný, ale také milosrdný, zvláště když je knězem. Proto jsem ho tam nenechal moc dlouho. Brzy ráno po rozednění jsem ho zase pustil.

(z postřehů a povídek P. Jiřího Barhoně připravil V. Ulrich)

Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Stanislava Gottwalda, faráře a administrátora zdejší farnosti v letech 1971-1983

Po tříletém působení P. Antonína Kašpara u nás administruje újezdskou farnost **P. Josef Drozd**, narozen 31.7.1918 a ordinován r. 1948.

Přichází do zdejší farnosti v historicky významném roce, kdy začal v Římě II. vatikánský koncil, patřící bezesporu k nejvýznamnějším událostem světové církve ve 20. století. Jednalo se o shromáždění všech vyšších nositelů jurisdikce za účelem výkonu nejvyšší učitelské a zákonodárné moci společně s papežem a pod jeho vedením. Pod výrazem "vyšší nositelé jurisdikce" je zapotřebí si představit okruh členů církve oprávněných hlasovat, jako byli tehdejší patriarchové, metropolité, biskupové, opati, představení osobních prelatur apod. Teologové a laičtí experti měli na koncilu jen poradní hlas, i když jejich vliv byl v průběhu jednání značný. Koncil, který se konal v letech 1962 - 1965, měl velmi zajímavý průběh. Dalo by se s určitým zjednodušením konstatovat, že na něm proběhl boj mezi zastánci "změny církevního kurzu", které většinou podporoval papež Jan XXIII., jenž koncil svolal, a z části i papež Pavel VI., jenž koncil dokončil, a mezi zastánci starší linie, kteří byli sice na koncilu menšinou, ale jejich hlas měl jistou váhu. Tento základní rozpor se nakonec projevil i v přijatých dokumentech. Koncilní jednání mělo často bouřlivý průběh, sněm byl i místem zákulisních jednání. Je dobré si uvědomit, že koncil katolické církve používá parlamentních metod (i když jeho členové nejsou voleni): jedná se v plénu a ve výborech, ve hře jsou pozměňovací návrhy (modi), opakovaná čtení, hlasování, protokolování profesionálními stenografy apod. Vášnivě se diskutovalo zejména o základních dokumentech, které přinášely řadu změn v oblasti liturgické, v oblasti pojetí církve, náboženské svobody, ekumenismu, vztahu k nekřesťanským náboženstvím (zejména k židům), v hodnocení současného světa apod. Vzhledem k moderním církevním dějinám je navíc významným faktorem to, že předcházející koncil tzv. První vatikánský v letech 1869 - 1870, nebyl v zásadě ukončen, i když přijal kontroverzní konstituci Pastor aeternus o papežském primátu, jež byla schválena

těsně předtím, než do Říma pronikly italské oddíly a církevní stát byl anektován. V období mezi 1. a 2. vatikánským koncilem se též odehrála celá řada změn, které v církevním prostředí postupně vytvořily atmosféru vhodnou pro konání nového, reformně naladěného sněmu. Tyto změny se týkaly eucharisticko-liturgického hnutí, které prohloubilo svou činnost po 1. světové válce a zasáhlo téměř všechny evropské země, aktivizace laiků, jež byla podpořena i významnými projekty tzv. laického apoštolátu a hierarchií vedenou Katolickou akcí, ale také se dotýkaly přestavby kardinálského kolegia (více členů z neevropských zemí) a protestantských aktivit, zejména v misijní a ekumenické oblasti. Smysl koncilu byl vyjádřen v jeho závěru papežem, který řekl, že sněm chtěl "přivést zpět dnešní lidstvo k bratrské lásce k Bohu". Pro nekatolickou veřejnost se koncil stal známý svým heslem "aggiornamento", kterým chtěl papež Jan XXIII. vyjádřit proměnu vztahu církve ke světu a zejména nový zájem o něj. Tato hesla naznačují, že koncil byl orientován především pastoračně, což se ukázalo jako velmi vhodné, neboť období 60. let znamenalo mimo jiné i zvýšenou vlnu zájmu o církev a její program.

Posoudit 2. vatikánský koncil není snadné. Snad by se ale dalo spolu s Hansem Küngem říci, že se jednalo o zásadní mezník, který změnil stávající církevní "paradigma", a to zejména ve dvou bodech. Tím, že uznal katolickou spoluvinu na rozdělení církve, nutnost neustálého reformování sebe sama, potřebu více se orientovat na Bibli a její studium a umožněním slavení bohoslužeb v národním jazyce do značné míry akceptoval paradigma "reformační". Druhým zásadním bodem zlomu byla akceptace moderní doby, čímž se myslí uznání svobody svědomí, přiznání podílu na antisemitismu předcházejících epoch, konstruktivní postoj vůči nekřesťanským náboženstvím a v neposlední řadě pozitivnější vztah k modernímu pokroku a sekulárnímu světu, tj. i k moderní vědě a demokracii. Podle Künga je též velmi významné, že sněm kritizoval klerikální, zjuridizovaný a triumfalistický obraz církve a že se jej snažil překonat - mimo jiné vytvořením klíčového obrazu církve jako božího lidu, který je ve světě neustále na cestě, je v podstatě poutnickým lidem, který je schopen obrácení a pokání. Tato zásadní událost typu celosvětového koncilu musela ovlivnit i českou církev, i když tento vliv a koncilní působení byly díky složité situaci postupné, neúplné a svým způsobem i deformované. Postupné proto, že v době, kdy koncil probíhal, vězela česká společnost včetně katolické části v nesvobodném režimu, který v některých již opouštěl praktiky 50. let, přesto však stále bránil možnosti a nezávisle informovat o světovém dění, zamezoval svobodné diskusi nad závažnými politickými i společenskými otázkami a stále považoval křesťany a další osoby za občany "druhé kategorie".

Tyto okolnosti jistě ovlivnily myšlení i činnost našeho tehdejšího duchovního správce P. Josefa Drozda, který zde působí v letech 1962 - 1971.

Několik týdnů před psaním tohoto příspěvku do farního listu mně přítel nabídl k přečtení časopis pro novou evangelizaci Milujte se, který vychází s církevním schválením Biskupství brněnského. Na poslední straně časopisu mě zaujal sloupec, nadepsaný ABC, Kruciáty lásky. Celkem v deseti bodech zde píše kardinál Stefan Wyszyński o tom, co bychom měli každý respektovat ve svém životě, abychom byli šťastni. Uvádím jen tři body. První - měj v úctě každého člověka, protože v něm žije Kristus. Buď vnímavý ke každému - je to tvůj bratr a sestra. Druhý: O každém smýšlej dobře - o nikom nesmyšlej zle. I v nejhorším člověku se pokus najít něco dobrého. Třetí: o druhých mluv vždy dobře - o bližních nikdy nehovoř zle. Naprav křivdu způsobenou slovem. Nebuď příčinou konfliktů mezi lidmi. A přidám pátý: Odpouštěj všem a vše. Nepřechovávej v srdci hněv. Vždy podej ruku ke smíření první. A přidává - když jsi to přečetl, promyslel a promodlil, běž, žij a šíř to dál! Tyto myšlenky mě provázejí při přepisu hodnocení P. J. Drozda, jak ho v kronice zaznamenal (doslova) jeho nástupce P. Stanislav Gottwald. "P. Josef Drozd administroval farnost v letech 1962 - 71.

Postaral se o opravu kostela (praskání stropu), renovoval interiér. Kamenný kříž přestavil na levou stranu kostela. Neštěstím jeho pobytu zde bylo, že se dostal do soudů s bývalým varhaníkem Josefem Černobilou. Pro oboustrannou neústupnost se soudy vlekly asi 4 roky. Varhaník vyhrál, administrátor měl mu zaplatit plat za 4 roky (co nesměl hrát), plus soudní výlohy. Celkový obnos cca 40 tisíc nakonec zaplatila KK Olomouc a P. Drozd odchází na vlastní žádost začátkem dubna 1961 do pražské diecéze (Mrtník, p. Komárov, okr. Beroun). Poměry ve farnosti byly značně neutěšené, což nutno přičíst shora uvedené záležitosti a špatnému zdravotnímu stavu P. Drozda. Do pamětní knihy nic nenapsal, předávka byla provedena jen zběžně, odešel z farnosti rozhořčen, nemocen a bez rozloučení. Někteří přátelé (Drnovice) občas vzpomínají, většina farníků odchod uvítala. Tolik aspoň pro budoucnost zapsal nástupce."

Vladimír Měřinský (pokračování příště)

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Závěrečný dokument plenárního sněmu

Sněm jako událost obdarování a nového porozumění - zkušenost církve v době nacismu a komunistické perzekuce

O zkušenosti církve a jejími postoji v době nacismu jsme se zabývali minule se Svatým otcem Benediktem XVI. současně s postojem a vlivem tohoto tragického období v dějinách lidstva na jednání II. vatikánského koncilu.

Období nacismu a komunismu je formováno jejími protagonisty Stalinem a Hitlerem. Hitler sám sebe chápal za vyvolaného Prozřetelností k vysvobození německého národa z ponížení porážky a dekadence výmarské republiky, k obnovení historické pozice Němců jako nadřazené rasy a ke garantování budoucnosti německého národa tím, že vytvoří novou německou říši ve východní Evropě.

Stalin, jeho stejně ne-li krutější a destruktivnější epigon viděl své poslání v tom, že ukončí staletou zaostalost Ruska, změní rolnickou společnost v moderní industrializovanou zemi a zároveň vytvoří první socialistický stát na světě. Splnění daného úkolu se však nemělo obejít bez nesčetných lidských a materiálních obětí ve světové historii dosud nevídaných, které nejinak než přičíst na jejich vrub. Historie jim podle jejich názoru měla prominout a ospravedlnit je, tak jako prominula jejich předchůdcům, v případě že byli úspěšní. Stalin původně odvozoval pocit poslání ze svého ztotožnění se s kredem marxismu-leninismu, který jak věřil, odhalil zákony historického vývoje a ze ztotožnění se se stranou, která byla nástrojem pro jejich realizaci. Hitler viděl ve svém určení část historie. "Člověk, který nemá smysl pro historii" říkal, "je jako člověk, který nemá uši a oči". Vnímal ji však ve srovnání se Stalinem velmi odlišně. Jeho mysl procházela staletími a formovala střípky a kousky, které přenesl z četby do předem vytvořené struktury. "Často se divím, proč se rozpadl starověký svět" spekoval ve svých hovorech při stolování. Jeho oblíbeným vysvětlením bylo, že křesťanství - vynález Žida Saula z Tarsu, známějšího pod jménem svatý Pavel - hrálo tudíž rozbíječskou roli jako bolševizmus - vynález Žida Karla Marxe - v Evropě jeho doby /11 - A. Bullock, Hitler a Stalin paral. životop./ Jako *contradictio in adiecto* zvučí staletími slova: "Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy" /1K, 3,16-17/. Díky vytvoření tohoto obrazu sebe sama v perspektivě světové historie Hitler věřil, že se narodil ve stejnou kritickou

dobu, kdy světová liberální buržoazie 19. století podlehla roztříštěnosti. Budoucnost bude spočívat na židobolševické ideologii marxismem vedených mas, dokud Evropa nebude moci být spasena nacistickou rasovou ideologií nové elity. Hitlerovým posláním bylo třeba elitu vytvořit. Germánské kmeny, které dobyly římskou říši, byly barbarské. Nahradily však rozkládající se řád a položily základy nové silné civilizace. Nacisté tedy měli srovnatelný cíl - nahradit umírající západní civilizaci.

Dějiny jistě lze nazírat jako sled vražedných akcí, jímž nezdědka padaly za oběť celé národy, celé skupiny obyvatelstva, občas bylo ve vojensky pokořených městech či územích vyhlazeno vše živé včetně dobytka. Obvykle však vraždění, které následovalo po vyhrané bitvě, provádějí vítězní vojáci, pro jejich chování se ujala metafora "zpítí krví". Bylo to jakési doznění bitvy, v němž "zpítí" muži, dříve než vystřízlivěli, dokonávali dílo zkázy. Tak se toto dílo projevovalo na dobytých územích Polska, Jugoslávie, Sovětského svazu. Vyvražďování probíhalo jako naplánované akce, jejímž účelem bylo co nejdříve vyvraždit celé skupiny přesně definovaných občanů, nezávisle na jejich pohlaví, věku, profesi, přesvědčení či náboženství. Vraždění se zúčastňovaly tisíce mužů a žen, úředníků, dozorců, chladnokrevných zabijáků, sadistů i poslušných vykonavatelů, kteří měli čas zvážit vše, co konají. Celé skupiny lidí nakládali na nákladní auta a kdesi v ústraní je postříleli. Ty, které nezavraždili přímo, odváželi po statisících do sibiřských lágrů, kde většina z nich pod vedením obdobných zabijáků, sadistů či poslušných vykonavatelů zahynula. Kde se najednou vzalo tolik lidí ochotných páchat zločiny? V Polsku po válce sepsal ve vězení svoje paměti velitel osvětimského tábora Rudolf Höss, jimi se inspiroval francouzský romanopisec Robert Merle románem *Smrt je mým řemeslem*. Dnes jsou téměř zapomenuty vraždami časově bližšími v SSSR, Číně, Kambodži, vraždami páchanými muslimskými teroristy nebo jinými fanatiky. Kam člověka může dovést slepá oddanost bludnému učení, zfanatizovaná mysl připustí a potlačí i poslední záchvěv svědomí?

Rudolf Höss, pocházel z bigotní rodiny. Otec, který ho zaslíbil povolání duchovního, vychovával k bezmezné úctě vůči autoritám, záhy zemřel. V 16 letech se přes odpor matky přihlásil do armády, po 1. světové válce se připojil k pololegálním oddílům Freikorpsu, a když v roce 1922 vyslechl Hitlerovu řeč v Mnichově, vstoupil do nacistické strany. Se svými kumpány se pak podílel na vraždě učitele, kterého považovali za udavače. Tuto vraždu Höss vždy považoval za akt spravedlnosti a bylo podle něj správné ho vykonat už proto, že by ho (učitele) žádný německý soud s nejvyšší pravděpodobností nebyl odsoudil. Höss byl za vraždu odsouzen k 10-ti letému žaláři, po pěti letech ho však za vzorné chování propustili. Než se přidal ke zločinné organizaci SS, živil se jako zemědělec. Práci měl rád, choval lásku ke koním. Ve svém dopise ženě, napsaném těsně před popravou, tvrdí: Jak je to tragické, já od přírody laskavý, dobrácký a vždy ochotný jsem se stal největším masovým vrahem ... , který chladnokrevně a se všemi následky vykonával každý vyhlazovací rozkaz. A Adolf Eichmann, Hössův spolupracovník, o sobě při vyšetřování v Jeruzalémě prohlásil, že nikdy nebyl antisemita a vysvětloval svoji zločinnou činnost pouhou poslušností. "Kdyby mně byli řekli, že můj otec je zrádce a musím ho zabít, udělal bych to. V té době jsem plnil rozkazy, aniž jsem o nich přemýšlel ... Rozkazy byly dávány, a protože to byly rozkazy, my je poslouchali. Pokud jsem dostal rozkaz, nečekalo se, že si jej budu vykládat ... Copak takový malý člověk jako já si s tím má lámat hlavu? Dostávám rozkazy a nedívám se napravo ani nalevo. To je má práce. Moje práce je poslouchat a podrobit se. Nejvyšším lidovým soudem Polské republiky, který ho dne 2. dubna 1947 za všechno zlo, které způsobil lidstvu ... a opíraje se o příkaz svědomí světa, odsoudil k trestu smrti. V dopise na rozloučenou své ženě osvětimský velitel připustil: Ve světle svého současného přesvědčení vidím, dnes naprosto jasně, a je to pro mne nesmírně tíživé a hořké, že celá ideologie, celý svět, v nějž jsem tak silně a bez váhání věřil, se opíraly o naprosto falešné předpoklady a musely se jednou neodvratně zříti. Bohužel toto

prozření pro miliony těch, co byli v Osvětimi i jinde zavražděni, přišlo pozdě. A můžeme s jistotou předpokládat, že by k němu nedošlo nikdy, pokud by mu nepředcházela naprostá vojenská porážka režimu, jemuž tito zfanatizovaní vykonavatelé zločinů sloužili.

Po tom všem, čím lidstvo prošlo, v tomto novém současném údobí bude lidstvo a Kristova církev žít. Nejen u nás, ale na celém světě. Na nás spočívá odpovědnost vnést do této nové rodící se epochy Kristovu víru, naději a lásku. Nemůžeme nijak utéct před touto odpovědností, protože víme, že dnešek se chystal včera, stejně jako zítřek se připravuje už dnes.

Kristus zvítězil, Kristus kraluje, Kristus, Kristus vládne všem!

Vladimír Měřinský (pokračování příště)

Poděkování

Kostel je posvátný prostor, místo setkávání nás lidí s Bohem. Zde se Bohu klaníme, chválíme jej, děkujeme a přednášíme své prosby. Úctu k Bohu vyjadřujeme kromě jiného též květinovou výzdobou.

Děkujeme všem, kteří přispívají svými dary a umožňují vytvářet důstojné prostředí našeho kostela. Ať vám Pán žehná

Za skupinku zdobících žen M. A.

Rodiče, co doporučíte svým dětem vycházejícím ze základní školy???

Také by bylo možné položit podobnou otázku Vám, děvčata a chlapci, kteří v letošním školním roce končíte základní školu a uvažujete, co dál? Nabídek je hodně a mnohé školy se doslova předhánějí ve svých nabídkách. Některé dokonce na vlastní náklady přivezou možné zájemce o studium na den otevřených dveří. Jelikož náš farní měsíčník čtou především věřící lidé, považuji za vhodné nabídnout jako možnost studia dvě církevní školy v našem dosahu, na kterých od jejich obnovení v devadesátých letech minulého století studovala celá řada mladých lidí z naší farnosti. Jako věřící lidé bychom měli při výběru vzdělání vždy upřednostňovat takovou školu, která nabízí nejen vzdělání na úrovni, ale také možnost zvyšování duchovní úrovně studenta.

I. Církevní střední odborná škola Bojkovice

Tato církevní střední odborná škola nabízí dívkám i chlapcům vzdělání v těchto studijních oborech:

1. Předškolní a mimoškolní pedagogika

Jedná se o čtyřletý studijní obor zakončený maturitní zkouškou, kterou absolventi získávají kvalifikaci pro práci učitele mateřské školy nebo jiného zařízení pro děti předškolního věku,

vychovatele nebo pedagoga volného času ve školských zařízeních pro zájmové vzdělávání, zejména ve střediscích volného času, školních družinách a školních klubech.

2. Sociální vychovatelství a Sociální pečovatelství

Jedná se o čtyřletý studijní obor zakončený maturitní zkouškou. Úspěšným vykonáním maturitní zkoušky získávají absolventi kvalifikaci pracovníků v sociálních službách.

Absolventi studijního oboru naleznou uplatnění jako pečovatelé nebo vychovatelé v různých sociálních zařízeních, zejména pro mentálně, tělesně či smyslově postižené, jako osobní asistenti postižených, při práci se seniory, v léčebnách dlouhodobě nemocných. Dále se mohou uplatnit jako pracovníci sociální péče obecních úřadů a charitativních organizací.

Absolventi všech výše uvedených oborů mohou pokračovat ve studiu na VŠ nebo VOŠ, zejména v oborech pedagogika, předškolní a mimoškolní pedagogika, specializace v pedagogice, sociální pedagogika, speciální pedagogika, sociální práce a v oborech sociálně zdravotních.

3. Ošetřovatelství

Jedná se o tříleté střední vzdělání s výučním listem.

Absolventi tohoto nematuritního oboru naleznou uplatnění jako pracovníci poskytující základní ošetřovatelskou péči v rámci ošetřovatelského procesu pod odborným dohledem všeobecné sestry, porodní asistentky a radiologického asistenta.

Tato škola sídlí v budově kláštera sester dominikánek. Vyučující na této škole jsou jak z řad sester dominikánek, tak i z řad „civilních“ učitelů. Kromě všeobecných a odborných předmětů je zde vyučován i předmět základy křesťanství. Je zde však také velký prostor pro různé mimoškolní akce organizované školou – poutě, adventní a postní duchovní obnovy pro mládež, možnost chodit do scholy, prostor na osobní rozhovory apod. Součástí školy je vlastní Domov mládeže, sportovní areál s hřištěm a běžeckou dráhou a výtvarná a keramická dílna.

Ve dnech 20. a 22. prosince zde proběhne Den otevřených dveří.

Více informací najdete na internetových stránkách : <http://csos.op.cz>

Mgr. Gabriela Pvelková, absolventka školy

II. Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži

Ágéčko (AG), jak školu zmíněnou v titulku všichni familiérně nazývají, bude příští rok slavit 20 let od svého znovuoživení arcibiskupem Františkem Vaňákem. Usednou do školních lavic v den tohoto výročí, 1. září 2011, také noví studenti z našich dvou farností? Pevně věřím, že ano. Když jsem na AG před lety začínala studium já, bylo nás z újezdské farnosti celkem 10. Mimo jiné i P. Vít Hlavica a Stanislav Polčák, momentálně poslanec. Dnes jsou tu z naší farnosti dva studenti a další dvě studentky z farnosti Horní Lhota.

Na Moravě je AG (spolu s mladším a menším gymnáziem na Velehradě) jediné církevní gymnázium s možností ubytování. Na AG se mohou hlásit žáci 7. a 9. tříd ZŠ. Absolvují pak šestileté nebo (ve většině případů) čtyřleté gymnaziální studium zakončené maturitou. Zhruba 98 % z nich pak pokračuje ve studiu na některé z českých vysokých škol, někteří (cílevědomější ☺) z nich i v zahraničí, nejčastěji ve Velké Británii. V říjnové generálce státních maturit uspěli naši studenti nadprůměrně dobře, přestože si volili převážně náročnější vyšší úroveň zkoušek, což paradoxně popírá výrok ministerstva školství o propadu církevních škol u maturitní generálky.

Ágěčko je církevní škola zaměřená na výchovu a výuku v křesťanském duchu. Součástí výuky je také náboženská výchova, během roku studenti absolvují několik společných mší svatých. To je „povinné minimum“ i pro nevěřící. Jinak na Domově mládeže, který je nedílnou a specifickou součástí školy, jsou nabízeny pravidelné mše svaté, adorace, duchovní obnovy, přednášky, přípravy ke svátostem křtu, přijímání i biřmování atd. Po celý týden je studentům k dispozici kněz P. Pavel Stuška (kaplan AG) a jáhen.

Hudebně nadaní studenti mohou zpívat ve schóle AG nebo ve sboru AVE, popřípadě si založit kapelu. Akcí, které zde organizují sami studenti (pro studenty) je nespočet... Ve volném čase mohou studenti navštěvovat různé kroužky např. oblíbený historický šerm, dramatický kroužek, keramiku, modelářství, fotbal, florbal, volejbal, cyklistiku, aerobik apod. V budově školy je tělocvična, posilovna a dvě venkovní hřiště, studentský bar (klub), který nabízí možnost zakoupit si občerstvení, zahrát si kulečnick, stolní fotbal nebo jiné hry, připojení k internetu. Konají se zde také diskotéky, různé soutěže, koncerty a přednášky.

Věřící studenti jsou základem třídních kolektivů na škole. Hodně z nich oceňuje hlavně dobré vztahy a nádherná přátelství, která zde navázali. Když byla na škole před dvěma lety skupina inspektorů z České školní inspekce, v závěru hodnotili, že tak silné sepětí studentů se školou a s děním na ní (pořádanými hlavně odpoledne na Domově mládeže) už dlouho neviděli.

Vše o studiu na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži si můžete vyhledat na webových stránkách školy www.agkm.cz V sekci Odkazy se dočtete o zajímavých akcích AG (putování po rumunských horách, pěší pouť do Santiaga de Compostely, poznávací exkurze do Skotska... v rámci projektového týdne).

Zájemci o studium na škole mohou získat informace také osobně na **dnu otevřených dveří**, který proběhne v sobotu **4. 12. 2010 od 9 do 12 hodin**.

Mgr. Ludmila Váňová, absolventka školy

Aby byl obrázek o škole pestřejší, přikládám názory několika studentů 2. ročníku a jednoho rodiče.

„Na AG je příjemná atmosféra nejen mezi spolužáky, ale také ve vztahu učitel x student. Jsou tady kladeny vyšší nároky než na jiných gymnáziích, ale o to více se člověk naučí. Konají se tu projektové týdny, kdy se spolu s učiteli cestuje do zahraničí. Děje se tu mnohem, mnohem více zajímavých akcí než na jiných školách 😊“

„S Ágáčkem jsem maximálně spokojená! Tuhle školu bych za žádnou jinou nevyměnila! Proč zrovna na AG? 1. Vše v jedné budově. 2. Skvělé vztahy. 3. Suma akcí. 4. Studentský parlament. 5. Akceptování víry. 6. Spousta duchovního programu. 7. Hodně kroužků. 8. Úžasná přátelská atmosféra.“

„Škola není nejlhčí, o tom se stále více přesvědčujeme. Ale na druhou stranu je plná lidí, co nenechají člověka padnout a vždy pomůžou. Je tu taková nenucená rodinná atmosféra pro věřící i nevěřící.“

„Myslím si, že jsou tu velmi dobré mezilidské vztahy a dobrá příprava na vysokou školu.“

„Příchodem na AG nedostanete jenom možnost studovat na nové velmi obtížné a dobré škole. Příchodem na AG dostanete v dárkovém balení úplně nový život. Zvláště, jste-li „intrák“.“

„Po přijetí naší dcery na AG jsme kladně hodnotili organizaci školy – mám na mysli komunikaci s rodiči a jejich informovanost. Vše potřebné jsme dostali jak v písemné podobě, tak nám to bylo několikrát řečeno ať už panem ředitelem, či jinými zaměstnanci školy. Já osobně nyní velmi kladně hodnotím, že jsem se nesetkal s informací o „klientelismu“, což není běžné zejména na základních školách. Jinými slovy mám ty informace, že pedagogové uplatňují rovný přístup ke všem studentům. Rovněž organizace příjezdů a odjezdů z domova mládeže, omlouvání studentů, možnost sledování prospěchu pomocí přístupu na web spolu se vším výše uvedeným v nás vytváří dojem, že škole jde opravdu o kvalitu vzdělávání a komplexního rozvoje osobnosti naší dcery a že má škola zájem netrpět jakékoliv formy záškoláctví, šikany a jiných nešvarů.“ (názor rodiče)

Budova Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži

Tak jsme zase putovali na Svatý Hostýn....

Po dlouhé době jsem se zase vydal na pouť. Po dvou ročnících, kdy mi to nevyšlo, jsem se těšil, protože v prvním ročníku mě pouť na Sv. Hostýn hodně chytla a pořadatelům jsem tleskal za skvělý počin.

Představa putování v dešti a se spoustou bláta nebyla úplně ideální, a páteční večer tomu nasvědčoval. Jenže zasáhla Prozřetelnost a ráno, když jsme se sešli nad Loučkou u kříže pro požehnání od našeho duchovního správce, byla sice mlha, ale po dešti ani památka! Akorát teplo (či zima), ráno v šest hodin, a spousta chlapů! Už při požehnání na zdar naší cesty otcem Janem nás byl rekordní počet – bylo nás tam 24, a někteří ještě dojížděli...takže při první zastávce u Chladné studny jsem napočítal 27 poutníků! Úžasný počet poutníků, mužů, kteří k oslavě Panny Marie a se vydali v předvečer svátku Krista Krále na asi 40 kilometrový pochod, kterým chtěli dokázat Panně Marii ale i sobě, že jsou odhodláni k plnění tohoto náročného úkolu. No, a když se ve Vizovicích a ve Slušovicích přidali ještě další, bylo nás celkem 30! 30 odvážných a odhodlaných a odvážných chlapů.

Letošním mottem duchovních zastavení bylo heslo: „Vystoupit z lodi“, jako to udělal Petr, když ho Ježíš vyzval, aby za ním přišel po rozbouřeném moři. Jediný Petr našel odvahu vstoupit na moře, jediný Petr zažil krásu toho okamžiku jít po vlnách, a taky jako jediný z apoštolů ukázal svou lidskou slabost v malověrnosti – ale byl zachráněn Ježíšem. Tak i my jsme často davem, který vůbec nevystoupí a schovává se za jiné, ale to vůbec neprospěje naší víře. Najdeme proto odvahu vystoupit a jít po vlnách – abychom ukázali svoji víru, a často i svou malověrnost, ale abychom vždy složili svou naději v Ježíše. Každé zastavení bylo také zastavením s desátkem bolestného růžence, za naše rodiny a všechny naše blízké.

I my jsme tedy vyšli. Přes pohodové zpevněné cesty do Slušovic, kde na nás čekal přívětivý otevřený kostel se zajímavou křížovou cestou s patnáctým zastavením – zastavením Vzkříšení, přes Hrobice, kde jsme u místní kaple slyšeli další slova o působení odvahy při „vystoupení z lodi“. A když se přiblížila Kašava, kde jsme načerpali nové síly při česnečce, kyselici a jiných pochutinách - a jako vždy – vyměnili láhve... to bylo prakticky naposled, kdy jsme šli po zpevněné cestě. Od té doby se šlo lesem v Hostýnských vrších a tady už byl poznat i věřejší déšť. U kříže nad Vlčkovou bylo další zastavení a už jsme se vydali směrem na Holý vrch, který nás prověřil po asi 35kilometrovém pochodu dokonale..

Tady se už „startovní pole“ docela potrhalo, ale šlapali jsme všichni statečně, protože jsme měli cíl, kterým byl stále se přibližující Sv. Hostýn. Na rozcestníku Klapinov na nás foukl docela studený vítr z doliny mezi jednotlivými hřebeny Hostýnských kopců a tak jsme se,

všichni kdo mohli, soukali do čepic a rukavic. Ono taky už bylo po čtvrté hodině odpolední a tma se blížila mílovými kroky. Z tohoto místa byl poprvé vidět Sv. Hostýn a větrná elektrárna na něm. Ale ještě zbývalo několik posledních kilometrů, které vůbec nebyly jednoduché..to už nám na cestu svítil měsíc, který byl téměř v úplňku a prosvítil bukovými lesy na cestu pod Hostýnem. Poslední kopec a už jsme se ocitli na točně autobusů pod schody. Nevím, kolik těch schodů je, ale bude se to asi blížit k milionu... Teď si řeknete, že jsem se asi zbláznil, ale opravdu to tak po několika desítkách kilometrů připadá. Když jsme přišli k sochám našich věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje, byly dveře baziliky ještě dokořán a uvnitř probíhal čilý ruch a pracovníci pokládali sítě pod novou podlahu, která bude vytápěná. Když vše dobře půjde, tak snad se bude konat Silvestrovská půlnoční mše sv. v bazilice, ale ještě bez dlažby.

Když jsme se všichni sešli, tak jsme trochu neumělými a unavenými hlasy zazpívali Svatováclavský chorál. Bylo půl šesté večer a my jsme po jedenácti a půl hodinách dorazili do cíle naší cesty. Pod prvními schody nás čekalo další překvapení – přijeli nás pozdravit na kole další chlapi z naší farnosti. Překonali spoustu kilometrů na Sv. Hostýn – aby, stejně jako my, přinesli oběť.

Večer nás čekal další z cílů naší cesty. Po posilující večeři v poutním domě číslo 3, v kapli tamtéž sloužil pro nás mši svatou otec Tomáš Strogan, náš bývalý kaplan.

To byla opět další vzpruha. V jeho kázání bylo zase moře, zase loď, jenže tentokrát s úplně jiným mužem – prorokem Jonášem. Tento starozákonní prorok jakoby si dělal z Hospodina tak trochu srandu – on mu řekl – „Běž do Ninive“, on se sbalil a jel úplně jinde, do Taršíše, kde se chtěl Hospodinovi schovat a žít si svůj klidný život. Jenže moře se vzbouřilo a po mnoha pokusech k překonání bouře na moři ho nakonec námořníci hodili do moře, jelikož se sám přiznal, že on je ten, kvůli kterému je tato obrovská bouře. Hospodin však se rozhodl, že ho zachrání a poslal velrybu, která ho spolkla a nakonec vyvrhla zase tam, odkud připlul. Šel tedy do Ninive, města hříchu. Bůh mu dal šanci a řekl: budeš chodit tři dny a tři noci po Ninive a hlásat, aby se obyvatelé obrátili. Jonáš, jak tak byl s Hospodinem tak trochu v křížku, to zvládl za jeden den a postavil si přístřešek, aby se podíval, jak Bůh bude na „hříšníky“ dštít síru a celé město zničí. Jenže obyvatelé Ninive se obrátili a Hospodin je uchránil. V tomto podobenství nám chtěl otec Tomáš ukázat, jakým způsobem nás Bůh pořád vybízí ke spolupráci a kolik nám stále dává šanci.

Jak často před ním utíkáme do svých „Taršišů“, aby nás neviděl a my si mohli dělat, co chtěli. Někdy nelze takový únik ani poznat, protože se skrývá pod rouškou „ušlechtilého“ zájmu, ale přesto je to únik od plnění povinností, které nám jsou svěřeny. Myslím, že jsme každý v tomto kázání poznali ve svém nitru svůj problém. Teď jen, aby slova padla na úrodnou půdu a pomohla nám ke změně - třeba pomalé a postupné, ale k lepšímu.

Po mši svaté jsme se odebrali do svých pokojů a dlouhý, náročný, ale krásný den skončil. Část poutníků odjela domů za svými neodkladnými povinnostmi, ale myslím, že byli s námi duchem všichni přítomni i v neděli.

Za okny začal bubnovat déšť, a v tom jsme si uvědomili, že v tom náročném dni jsme nebyli sami- byli jsme pod mocnou přímluvou!

Ráno se vstávalo těžce - přece jen svalová únava, případně bolesti kolen či ostatních částí těla činily každý pohyb dost náročným. Ale to se ztratilo a spravilo po několika krocích, jednoduše to bylo trochu přetažené. Také účast na první mši svaté z naší strany nebyla nejsilnější, ale to bylo zcela pochopitelné. Z důvodu rekonstrukce podlahy byly přesunuty bohoslužby do kaple sv. Josefa, na první mši svaté některá místa ještě zela prázdnotou, na druhé mši už bylo plno do posledního místečka, holt tam byli všichni chlapi z Pouti chlapů. Po druhé mši svaté jsme si ještě udělali skupinovou společnou křížovou cestu a potom se naše cesty rozešly, bylo, pravda, třeba nakoupit nějaké „vítané“, někdo z nás zamával domů do

webové kamery, někteří stateční, kteří šlapali spoustu schodů, si donesli vodu od pramene, byli jsme se také posilnit obědem a pomalu se chystali k autobusu, který nás dovezl do Bystřice k vlaku. Odsud přes Hulín, Otrokovice do Vizovic a tam už si nás rozebrali naši bližní.

Když Pán Bůh dá, tak příští rok v tomto termínu znovu – nejsem si totiž jistý, jak projdou naše zoufalé návrhy, že bychom mohli napsat do Říma: „...a proč by se nemohl svátek Krista Krále přesunout třeba na květen.“ ☺

Naopak, tento termín ukazuje, že jsme holt chlapi a nebojíme se pozdního podzimního termínu, který už nás může překvapit i sněhem (2. ročník) nebo naopak krásným počasím (3. ročník), i normálním podzimním počasím v tomto, již 4. ročníku pouti chlapů farností Újezdské a Horno-Lhotské (a Vizovické, Uhersko-Hradištské, Vlachovické, Vlkošské...!)

Jako vždy – velký dík organizátorům za přípravu pouti a všem chlapům za účast a velkou sílu, kterou v sobě objevili!! Snad tato naše oběť přinese plody.

A dá-li Pán Bůh, příští rok zase, a klidně nás může zase být i více, poutní domy na Sv. Hostýně mají velkou kapacitu!

-VK-

Příběh vpravdě vánoční, ačkoliv se udál uprostřed léta ...

Mezi jinými vánočními přáními se často objevuje i toto: "... kéž se Bůh narodí i ve vašich srdcích ...". Krásná slova, ještě jim dát obsah, povzdechne leckdy. Bůh neustále promlouvá ke každému z nás. Někdy je to jemné Boží působení, které zachytíme jen jsme-li dostatečně vnímaví, jindy používá i výrazně silnější prostředky, "aby se v nás mohl narodit", tak jako třeba u P. Radka Maláče, nedávného kaplana v Luhačovicích. Někteří čtenáři ho možná znají, a možná znají i jeho příběh. Myslím si, že stojí za to (a do nastávající vánoční doby se hodí) znovu si ho připomenout, i pro ty, co ještě neslyšeli, tak jak ho on sám vyprávěl na jedné z Fatimských pobožností v Brumově, protože je nejen působivý, ale především povzbuzující v neustálém boji o naši víru a naději.

P. Ing. Radek Maláč nabízí svou zkušenost: Původně jsem byl ateistou. Kdyby mi někdo řekl, že jednou budu věřícím, asi bych se mu vysmál. Já a patřit do církve? Do té bandy darebáků co upalovala čarodějnice a vymyslela si Boha, aby nás mohla tahat za nos? V životě ne! Kdyby mi řekli, že budu knězem, rovnou bych je poslal do blázince, protože to nemají v hlavě v pořádku. Jak vidíte, stalo se. Bůh mocně zapůsobil v mém životě a dal se mi poznat.

To že jsem knězem, do značné míry souvisí s jednou zajímavou událostí, která se stala 14. srpna 1995. To datum nikdy nezapomenu. Předcházelo tomu dosud nejtěžší období v mém životě, kdy jsem bolestně hledal, jaká je moje cesta. Byl jsem Bohu velmi nevděčný a vyčítal jsem mu spoustu věcí. A Bůh odpověděl... Na modlitbu, která jde ze srdce, Bůh odpoví. Já jsem jasně poznal, že jsem volán na pouť do Medžugorje. Řekl jsem, že jsem student a mám málo peněz, tak „Bože, pojedu, když mi zařídíš slevu. Slevu jsem dostal, a tak jsem vyrazil.

A při večerní adoraci se stala taková věc. Dodnes je pro mě nesmírnou posilou ve víře. Nevím jak se to stalo, ale přestal jsem vidět očima a začal jsem vidět srdcem. Viděl jsem otevřené nebe, ze kterého proudily nesmírné proudy milostí na všechny, kdo byli na té adoraci. Všichni jsme byli nějak spojeni s nebem, a zároveň mezi sebou. Tento jev byl provázen nepopsatelně a nepředstavitelně krásným a silným zakoušením Boží lásky. Srdce jako by se chtělo rozskočit, jako bych byl v oceánu lásky, přijetí, pokoje. Nesmírně šťastný pocit. Dodatečně jsem si vydedukoval, že jsem asi viděl Krista v eucharistii. Eucharistie je brána nebe. Je to nebe na zemi, živý Bůh mezi námi. Když ten vjem dozněl, a já nevím, jestli trval setinu sekundy nebo deset sekund, to nevím, byl jsem jakoby mimo čas a prostor, znovu jsem se začal vracet do reality, upamatovávat se, kde to vlastně jsem. Ano, jsem asi pět metrů před Nejsvětější svátostí, klečím v narvaném kostele, všichni zpíváme ... Pane Bože, děkuji ti za tento nesmírný dar... a proudy slz se valily z mých očí. Snad i z uší. To byly gejzíry.

To jsem ještě netušil, že tento vjem se za nějakých pět nebo deset minut vrátí, a to s tím rozdílem, že byl ještě několikanásobně silnější. A já se octl před samotným Kristem. Znovu jsem ho viděl. Nikoli očima, ale srdcem. Neptejte se mě, jak je to možné, já to nevím. Jestli bych se měl pokusit jedním slovem Ježíše vystihnout, což je velmi obtížné, ne-li dokonce nemožné, asi bych se pokusil zvolit slovo přítel. přítel plný pochopení, který mi nebude nikdy nic vyčítat. Ví, proč jsem způsobil to zlo, ten hřích. Ví, protože zná veškeré těžkosti a bolesti, kterými jsem v životě procházel. Nikdy mi to nemá za zlé. Pochopitelně že můj hřích nenávidí, protože já ničím sám sebe. Já zraňuju bližní, já zraňuju Boha, ničím planetu, ale mě jako člověka nikdy nepřestane milovat. Tuto lásku jsem nevyhověditelně intenzivním způsobem zakoušel. Jako bych umíral láskou.

My si někdy říkáme, co vlastně v tom nebi budeme dělat. Pořád se modlit? To bude nuda. Už jenom to, že člověk je s Bohem, ho naplňuje nepředstavitelně krásnou blažeností, radostí, pokojem, štěstím ... První věc, kterou mi Ježíš řekl, bylo: Proč nemáš rád sám sebe? Já jsem si z dětství odnesl silný komplex méněcennosti, spočívající v tom, že člověk nepřijímá sebe samého takového, jaký je. Něco mu vadí a může to být i víc věcí. Přijde mu, že jiní jsou na tom mnohem lépe. Necítí se milovaný, necítí se hoden lásky. A Ježíš říká: proč nemáš rád sám sebe? Takového jsem tě chtěl, s tvou povahou, s tím jak vypadáš, s tvými vlastnostmi. To nebylo sdělení informace: to jsem zakoušel tuto lásku celou svou bytostí. A celé nitro křičelo: Ježíši, okamžitě končím se školou. Byl jsem ve čtvrtáku na vysoké. Končím a chci žít jen pro tebe, odcházím do nějakého řádu. Ježíš se shovívavě usmál a povídá: Výborně, tvé rozhodnutí přijímám, nejdřív však dodělej školu. A já nechápal proč. Už vím že jsi, chci žít jen pro tebe. A on znovu povídá: Výborně, nejdřív ale dodělej školu. Moudře věděl, proč to říká. To rozhodnutí muselo ještě uzrát a do semináře jsem šel za nějakých šest roků. Nevím, jak je možné, že mi Ježíš ukázal svoji moc. Já jsem viděl Boží moc. Skutečně jsem viděl, že Bůh je všemocný a všechno má pevně ve svých rukou.

Když se nám kolikrát zdá, že se mu to vytrácí z podkontroly, všechno směřuje tak, jak potřebuje. K tomu cíli, aby zachránil co nejvíce lidí. I když my děláme všechno možné, abychom mu to zkazili. Záchrana lidí to je největší starost a největší bolest našeho Otce. A k tomu nesmírně potřebuje naše modlitby, naše oběti. A taky jsem viděl, že Bůh je s námi každou vteřinu našeho života. A právě ve chvílích, kdy je nám nejhůř a nám se zdá, že je nejdál, v tu chvíli je nám nejbliž. Ježíš je nesmírně mocný, ale přitom mírný a milující Beránek Boží.

Na konci tohoto vjemu se objevila Panna Maria. Jemná, něžná, ženská, mateřská, ale přitom nesmírně mocná. V tu chvíli jsem pochopil, že jsem tento dar dostal na její přímělu. Po 14. srpnu 1955 vím, že Bůh je. Je to zjednodušené, ale já jsem ho viděl. Nejdůležitějším je, že Bůh je. A Bůh je láska. Mohu potvrdit, že tato doba je dobou nesmírných milostí. Záleží jen na nás, abychom se otevřeli Boží lásce. Já jsem si znovu začal vážit sám sebe. Začal jsem se mít rád zdravým způsobem.

Když o tom občas vyprávím lidem, tak se zpětně dozvím, že hned jedou do Medžugorje a chtějí takový zážitek prožít, ale asi ho nedostanou. Já jsem ho dostal ne proto, že jsem byl mimořádně dobrý, ale proto, že jsem byl na tom mimořádně blbě. V našem životě je důležité, abychom nějakým způsobem zakusili Boží lásku, to pak má víra zcela jinou šťávu. Ve Fatimě Panna Maria s bolestí říkala: Velmi mnoho duší jde do pekla, protože není nikdo, kdo by se za ně modlil a přinášel oběti.

Jak využíváme svůj čas? Bereme často do ruky růženec? Panna Maria říká: Růženec je zvlášť silná zbraň proti zlu. Prosme, aby se Ježíš na přímělu Panny Marie dotkl našich srdcí. Předložme mu svá zranění, své bolesti, co nás trápí, naše hříchy, kterých se neumíme zbavit. Bůh je všemocný, se vším si ví rady. Jenom mu to musíme dovolit a pochopit, že v našem životě není nic lepšího než vůle Boží. Když žijeme podle vůle Boží, tehdy jsme nejšťastnější. Tehdy přinášíme nejvíce dobra pro své blízké.

/Připravila H. Martincová/

Vigilie za započatý lidský život

V sobotu 27. listopadu 2010, během prvních nešpor První neděle adventní a v souvislosti s blížící se slavností Narození Páně, předsedal Svatý otec v bazilice sv. Petra slavnostní „**Vigilii za počatý lidský život**“. Součástí vigilie byla i eucharistická adorace s díkůvzdáním Pánu za to, že se cele dal světu, a za jeho Vtělení, které dává každému lidskému životu pravý smysl a důstojnost. Také mnozí věřící i v našich farnostech též prosili spolu se Svatým Otcem o ochranu každé lidské bytosti, povolane k životu.

V knize z Valašska „Od ogarů po staříčky“ mne zaujala báseň paní Marie Chovanečkové – Petřovské, napsaná ve „valašském“ jazyce (otištěno s povolením bratra autorky) :

Prosba nenarozeného ...

Mamulko, ptáš sa: „Díťa, co tu chceš?“

„Tebja chcu přeca po právu,
z lásky tvé su tu, ty ňa však nechceš
a žádáš moju popravu!“

Dochtor už čeká řádně umytý,
sestřičky kýblík, náradí
umřu, aj dyž su v tobě ukrytý,
tobě šak to nic nevadí.

Nemožu křičat a dělat krůčky,
ředa sa v hrůzi trochu hnút,
postup práce je: nožky a ručky
od těla nájprv odtrhnút.

Potem vzíť z těla moje údečky
a všecko dobře odstraniť
hlavičku zdrúzgať, by z ní kostečky
nemohly tebja poraniť.

Ešče pár věcí, už tu nebudu,
konec bude méj popravy,
co ze mňa zbude, špetka tých údú
a kýblík celý krvavý!

Mamulko, tobě ten stav pasuje,
neodkopuj mňa od sebe!
dyť ve mně s tělem takéj duša je,

a jednúc pújde do nebe!

*Marie Chovanečková – Petřovská ve své básni reagovala na televizní pořad „Němý výkřik!“
Báseň do valašského nářečí upravila v roce 1999. Celý název básně je: „Prosba nenarozeného
chasníčka g matce“.*

Modlitba papeže Jana Pavla II. z encykliky Evangelium Vitae z r. 1995

Ó Maria,
jitřenko nového světa,
matko živých,
tobě jediné svěřujeme celou oblast života:
pohlédni, Matko, na nesčetné množství dětí,
které se nesmí narodit,
chudých, kterým žít připadá tak těžké,
žen a mužů, kteří snášejí nelidské ukrutnosti,
starých a nemocných, kterým lidská lhostejnost
nebo falešný soucit působí smrt.
Učiň, aby ti, kdo věří v tvého Syna,
jasně poznávali evangelium života
a s láskou ho zvěštovali lidem naší doby.
Uděl jim milost,
aby ho přijímali jako zcela nový dar,
aby ho s radostí a vděčností slavili v celém svém životě
a zároveň ve stálosti a horlivé vytrvalosti
vydávali o něm svědectví
a tak mohli spolu se všemi lidmi dobré vůle
vytvořit civilizaci pravdy a lásky
ke slávě a chvále Boha, tvůrce a milovníka života.

Jan Pavel II.

Pořad bohoslužeb v prosinci – farnost Újezd

1. prosince : Středa Sv. Edmunda Kampiána, kněze a mučedníka	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Šimákovy, jejich rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Antonína Váňu, dvoje + rodiče, živou a + přízeň, duše v očistci a Boží požehnání pro živé rodiny	Mě
---	------------------------------	---	----

2. prosince : Čtvrtek Ferie	6.30 Új.: 17.00 Dr.:	<i>Roráty:</i> Na dobrý úmysl Za + Annu Hříbkovu, Helenu Chalupovu a duše v očistci	Pe
3. prosince : Pátek Sv. Františka Xaverského, kněze	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Hořákovy, Vojtěcha Kováře, dceru a Boží požehnání pro živou rodinu	Am
4. prosince : Sobota Sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve, sv. Barbory, mučednice	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	<i>Roráty:</i> Za + Marii Fojtů (<i>k nedožítým 100 narozeninám</i>), jejího manžela, syna a Boží ochranu pro živou rodinu Za + rodinu Mikuláškovu, Lauterbachovu, duše v očistci, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živé rodiny	ŠF
5. prosince : Neděle 2. neděle adventní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za živé a + včelaře ke cti sv. Ambrože Za Josefa Bližňáka, otce a Boží ochranu pro rodiny Za + Stanislava Greschnera, rodiče z obou stran a duše v očistci Za + Františku Maňasovu (<i>výroční mše svatá</i>)	An Zv V Ra MJ
6. prosince : Pondělí Sv. Mikuláše, biskupa a hlavního patrona újezdské farnosti	15.20 Új.:	Za Ladislava Černobilu, rodiče Černobilovy, Kolaříkovy a Vohnické s prosbou o dar zdraví pro živou rodinu	On
7. prosince : Úterý Sv. Ambrože, biskupa a učitele církve	6.30 Új.: 17.00 Dr.:	<i>Roráty:</i> Na dobrý úmysl Za + Josefa a Františku Nedavaškovy, jejich rodiče, Josefa Žáka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	Ov
8. prosince : Středa Slavnost NEPOSKVRNĚNÉH O POČETÍ PANNY MARIE	6.30 Új.: 15.20 Új.: 17.00 Dr.: 17.30 Sl.:	Za členy SFR, kněze, jáhny, bohoslovce, řeholníky, řeholnice - pro všechny Boží požehnání, dary Ducha svatého a ochranu Panny Marie Za + rodiče Zvonkovy, čtyři syny, snachu a duše v očistci Za rodiče Kuželovy, Váňovy, Josefa Kováře, Zdeňka Stloukala a dar zdraví pro živé rodiny	Ku Mě Am KJ
9. prosince : Čtvrtek Ferie	6.30 Új.: 17.00 Dr.:	<i>Roráty:</i> Na dobrý úmysl Za + Josefa Stružku, rodiče Slámovy a Stružkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	Mě
10. prosince : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodinu Holou, živé a + kněze a řeholnice Za rodinu Latinákovu, Bačinskou, Půlovu, dar zdraví, Boží pomoc, ochranu Panny Marie a andělů strážných; za naše přátele i nepřátele; prosíme také za naši drahou Ludmilu Mikovčakovu	Ku
11. prosince : Sobota Sv. Damasa I., papeže	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	<i>Roráty:</i> Za Josefa a Vlastu Mikulkovy, dceru Lenku, rodiče Mikulkovy a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Svatopluka Andrýska, + sourozence, celou + rodinu, pomoc Boží a dary Ducha svatého pro	Pe

		živou rodinu	
12. prosince : Neděle 3. neděle adventní Panny Marie Guadalupské	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Josefa Vaňatku, duše v očistci, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny Za Anežku a Josefa Kovářovy, dva zetě, dary Ducha svatého, duše v očistci a ochranu Boží pro živé rodiny Za farníky (<i>sv. křest</i>) Za + Josefa Štěpánika a dar zdraví pro živou rodinu	ŠF Mě Ra MJ
13. prosince : Pondělí Sv. Lucie, panny a mučednice	15.20 Új.:	Za + rodiče Maliňákovy, Belžíkovy, jejich + děti a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	On
14. prosince : Úterý Sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve	6.30 Új.: 17.00 Dr.:	<i>Roráty</i> : Na dobrý úmysl Za + Františka Zichu, rodiče, bratra Stanislava, Jana Čokavce, duše v očistci a ochranu Panny Marie pro živé rodiny	Ov
15. prosince : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Kupčičkovy, tři syny, snachu, manžele Svobodovy, zetě Jana, + rodiče Machů a živou rodinu Za + rodiče Váňovy, jejich rodiče, sourozence, dva zetě a Boží požehnání pro živou rodinu	Mě
16. prosince : Čtvrtek Ferie	6.30 Új.: 17.00 Dr.:	<i>Roráty</i> : Na dobrý úmysl	Pe
17. prosince : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Františka Kúdelu, manželku, jeho rodiče, rodiče Čechovy, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu Za rodiče Koutné a Alenu Šenovskou	Ra
18. prosince : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	<i>Roráty</i> : Na dobrý úmysl Za + Josefa Slámu, rodinu Slámovu, Poláchovu a duše v očistci	ŠF
19. prosince : Neděle 4. neděle adventní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za Antonína Fojtíka, rodiče z obou stran a dar zdraví pro celou rodinu Za + Jana Machů, S.M. Emanuelu, rodiče, Františka a Andělu Šimonů a duše v očistci Na poděkování za vyslyšené prosby	An Zv V MJ KJ
20. prosince : Pondělí Ferie	6.30 Új.:		On
21. prosince : Úterý Sv. Petra Kanisia, kněze a učitele církve	6.30 Új.: 17.00 Dr.:	<i>Roráty</i> : Na dobrý úmysl Za + rodinu Stružkovu, Machovskou, Žákovu, Chalupovu, Františku Vychodilovu a duše v očistci, na které žádný nepamatuje	Ov
22. prosince : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Františka Belhu k jeho nedožitým sedmdesátinám, manželku Annu, + Františka Žálka a jejich rodiče	Am
23. prosince : Čtvrtek Sv. Jana Kentského, kněze	6.30 Új.: 17.00 Dr.:	<i>Roráty</i> : Na dobrý úmysl	Mě

24. prosince : Pátek Svatvečer narození Páně ŠTĚDRÝ DEN	22.00 Új.:	Za + rodiče Šustkovy, vnuka, duše v očištění a dary Ducha svatého pro živou rodinu	ŠF MJ
	22.00 Sl.:	Za + Jiřinu Žánovu, dva manžele a bratra Karla	
	23.30 Dr.:	Za farníky	
25. prosince : Sobota Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ (Hod Boží Vánoční)	7.00 Új.:	Za + Marii a Vladimíra Kozubíkovy a syna Aloise Za + Jana Machů, dítě, živou a + rodinu Machů a duše v očištění Za + rodiče Stružkovy, jejich dceru, syna, dva zeteř, + rodiče Velískovy, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za všechny + z domova, pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro nemocné a duše v očištění, hlavně za ty, na které nikdo nepamatuje	Ma Pe Am Ov
	8.15 Sl.:		
	9.40 Új.:		
	11.00 Dr.:		
26. prosince : Neděle Svátek Svaté Rodiny, Ježíše, Marie a Josefa Sv. Štěpána, prvomučedníka	7.00 Új.:	Za Aničku Machů, rodiče Juříčkovy a dar zdraví pro celou rodinu Za + Romana Váňu, dvojce prarodiče, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + Ludvíka Ambrůze, + rodiče z obou stran, + sourozence, švagry, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za rodiče Běloňovy, syny, zeteř, vnuky, snachu a Boží požehnání pro živou rodinu	Ku Mě Am KJ
	8.15 Sl.:		
	9.40 Új.:		
	11.00 Dr.:		
27. prosince : Pondělí Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty	15.20 Új.:	Za + rodiče Šunkovy, Machů, dva švagry, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu	On
28. prosince : Úterý Svátek sv. Mladětek betlémských, mučedníků	15.20 Új.:	Za Františka Bartoše, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu Za Josefa Machů, manželku, Františka Běloně, manželku a živou rodinu	Ov
	17.00 Dr.:		
29. prosince : Středa Sv. Tomáše Becketa, biskupa a mučedníka	15.20 Új.:	Na vlastní úmysl	Ra
17.30 Sl.:			
30. prosince : Čtvrtek Středa vánočního oktávu	15.20 Új.:	Za živou a + rodinu Martincovu, Machů, Januškovu a Veličkovu	Am
	17.00 Dr.:		
31. prosince : Pátek Sv. Silvestra I., papeže	8.30 Új.:	Za + Anežku Fojtíkovu, dceru Pavlu, dvojce rodiče, sestru, dva bratry a dar zdraví pro živou rodinu	Pe
	16.00 Lo.:		
	17.30 Dr.:		
	17.30 Sl.:		

Pořad bohoslužeb v prosinci – farnost Horní Lhota

2. prosince : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Aloise Chupíka, rodiče, duše v očištění, celou živou
--------------------------------	-------	---

		a + rodinu
3. prosince : Pátek Sv. Františka Xaverského, kněze	17.45	Za + Františka Matulíka, jeho rodiče, Miroslava Lauterbacha, jeho rodiče, rodiče Krejčí a živé rodiny
4. prosince : Sobota Sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve, sv. Barbory, mučednice	17.45	Za členy živého růžence
5. prosince : Neděle 2. neděle adventní	6.55 9.30	Za farníky Za + Bohuslava a Marii Maňasovy, jejich rodiče, duše v očištění, dary Ducha svatého, Boží požehnání a ochranu pro živé rodiny
6. prosince : Pondělí Sv. Mikuláše, biskupa	17.30	<i>Sehradice:</i> Za + rodiče Polomíkovy a celou živou i + rodinu
8. prosince : Středa Slavnost NEPOSKVRNĚNÉ HO POČETÍ PANNY MARIE	7.00 16.00	Za živou a + rodinu Navrátilovu, Hlavenkovu, Vaněčkovu a duše v očištění
9. prosince : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Josefku a Josefa Malyškovy, rodiče, duše v očištění a živou rodinu
11. prosince : Sobota Sv. Damasa I., papeže	17.45	Za Marii Pavelkovu a Elišku Hapalovu
12. prosince : Neděle 3. neděle adventní Panny Marie Guadalupské	6.55 9.30	Za + rodinu Kadlečkovu, Zádrapovu a dary Ducha svatého pro živou rodinu Za Miladu Žebráčkovu, rodiče Žebráčkovy, Maňasovy, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
13. prosince : Pondělí Sv. Lucie, panny a mučednice	17.30	<i>Sehradice:</i> Za živou i + rodinu Kovářovu, Svárovskou a duše v očištění
16. prosince : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Zdeňka Růžičku, + rodiče, rodiče Bobákovy, dceru Ivanu, duše v očištění a dar zdraví pro celou živou rodinu
18. prosince : Sobota Ferie	17.45	Za + Milana Žáčka, duše v očištění a celou živou rodinu
19. prosince : Neděle 4. neděle adventní	6.55 9.30	Za + Miloslava Kozubíka, duše v očištění, živou a + rodinu Kozubíkovu a Vojáčkovu Za farníky
20. prosince : Pondělí Ferie	17.30	<i>Sehradice:</i> Za + Marii a Františka Václavíkovy, + syny a duše v očištění
23. prosince : Čtvrtek Sv. Jana Kentského,	16.00	Za + rodinu Jurákovu a Matochovu

kněze		
24. prosince : Pátek Svatvečer narození Páně ŠTĚDRÝ DEN	20.00 20.30	<i>Horní Lhota: Vánoční mše sv.</i> <i>Dolní Lhota: Vánoční mše sv.</i>
25. prosince : Sobota Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ (Hod Boží Vánoční)	6.55 9 30	Za rodiče Bačovy, dvě dcery, dva syny, bratra Aloise a Josefa Václavíka Za Josefa Maňase, rodiče, celou živou a + rodinu
26. prosince : Neděle Svátek Svaté Rodiny, Ježíše, Marie a Josefa Sv. Štěpána, prvomučedníka	6.55 9.30	Za + Adolfínu a Aloise Petřů, + Adolfa a Marii Petrášovy, syna Josefa a manželku, ostatní + rodinu, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za rodiče Žáčkovy, Martincovy, Františka Žáčka, jeho syna Milana a duše v očistci
27. prosince : Pondělí Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty	17.30	<i>Sehradice: Mše sv. na dobrý úmysl</i>
30. prosince : Čtvrtek Středa vánočního oktávu	16.00	Za + Jaroslava Kutáčka, sestru, syna, rodinu v cizině, duše v očistci, celou živou a + rodinu
31. prosince : Pátek Sv. Silvestra I., papeže	15.30	Za farníky

Oslava svátku sv. Mikuláše,

patrona kostela v Újezdě bude v neděli 5.12. při druhé mši sv. Po mši sv. předve dou naše děti svatomikulášskou scén ku a bude pro děti svatomikulášská nadílka.

Svatomikulášská sbírka hraček

I letos mohou naše děti pomoci hračkou jiným dětem, které většinou ani neví, jak taková hračka vypadá. Sbírká nových i málo použitých hraček bude v neděli 5. prosince, při mikulášské nadílce po mši svaté v kostele v Újezdě.

Čím uděláte radost? Co můžete darovat?

- pomůcky pro malé školáky
- jednoduché stavebnice (kostky, skládačky)
- psací potřeby (tužky, štětce, sešity)
- oblékací papírové panenky
- pexeso (i nastříhané), malé puzzle, korálky
- nové ponožky
- zvířátka z Kinder vajíček

Prosíme o nové věci nebo jen velmi málo opotřebované, takové, které by rády dostaly i Vaše děti! Všechny hračky budou rozdány dětem z Afganistánu a Čečenska, dětem z uprchlických táborů u nás a drobnější věci (pexesa, ponožky...) budou dovezeny do horské

vesničky v Maroku. Celá akce potrvá až do neděle 12. prosince. Hračky můžete nosit i během týdne do sakristie.

Velice Vám děkuje občanské sdružení BERKAT. (www.berkat.cz)

Vánoční setkání

„Srdečně Vás zveme na Vánoční setkání, které pro Vás připravily děti ze Slopného, ve čtvrtek 23.12. 2010 v 16.30 hod v kostele sv. Rocha.

Na závěr si budete moci odnést Betlémské světlo.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti

prosinec 2010 – leden 2011:

Dat. : **Újezd :** **Drnovice :** **Slopné :**

4.12.:	5.	7.	4.
11.12.:	16	8.	5.
18.12.:	17	9.	6.
24.12.:	18.	10.	7.
31.12.:	1.	11.	8.
8. 1.:	2.	1.	9.

Vánoční číslo Života farností vyjde k neděli 19. prosince
a bude obsahovat pastorační plná na rok 2011
Lednové číslo měsíčníku vyjde 10. ledna 2011